

[Stauning.]

sikret alle Livets Goder, at han ikke behøver at have nogen Art af økonomisk Interesse.

Jeg synes ogsaa, at denne Sag havde fundet sin Afgørelse den 18. Januar, hvor man, som det er nævnt, indgaaende havde drøftet dette Spørgsmaal, og hvor Partierne havde udtalt deres Mening. Jeg synes, at dette Spørgsmaal for saa vidt er klarat.

Der har jo været mange andre Honorarspørgsmaal oppe i Tiden — ogsaa Spørgsmaal nu og da, som har haft en vis Forbindelse med Ministeriet —, hvor det ærede Medlem og andre nu interesserede ikke har været nær saa interesserede. Jeg nævner f. Eks., at jeg savnede ganske Indignation, da der var Tale om de 375 000 Kr., som tre Mænd beregnede sig i „International Assurance“, hvilket Spørgsmaal jo dog ogsaa kunde have været underkastet en Bedømmelse fra Regeringens Side, hvis man havde villet det. Der er altsaa Kredse, som er dyrere end de Personer, der her er Tale om. (Holstein: Det drejede sig ikke om Embedsmænd!). Ikke det, ja, ja, men jeg savnede altsaa ved den Lejlighed det ærede Medlems Interesse for dette Blodsugeri, for denne Kasten sig over Aadslerne, eller hvad man nu vil kalde det, som foregaar i det kapitalistiske Liv den ene Gang efter den anden, og hvor fremragende politiske Meningsfæller af saavel det ærede Medlem Hr. Holstein som andre fra konservativ Side tager Del i det Gilde, som de er i Stand til at arrangere paa Basis af Aadslerne.

Som sagt, om Honorarspørgsmaalet kunde der vel siges at være talt ud, og jeg skal paa baade egne og mit Partis Vegne ganske henholde mig til, hvad der af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hauge, den Gang blev fremsat, ogsaa af kritiske Bemærkninger, med Hensyn til den Ordning, som her havde fundet Sted.

Med Hensyn til Honorarerne til Tremandsudvalget har mit Partis Ordfører baade den Gang og andetsteds erklæret, at der havde han intet at indvende, og det er jo ogsaa naturligt, eftersom alle Partier i April Maaned forrige Aar fik Underretning om, hvad disse Honorarer androg, hvordan de var bestemt, o. s. v. Det foreligger jo bekendt, i hvert Fald er det vist nu fæstnet mere i Erindringen, at alt dette vedrørende Tremandsudvalget blev tilstrækkeligt belyst ved de Forhandlinger, ved de Forespørgsler, der stilledes under Landmandsbanklovens Behandling.

De uheldige Forhold, der med Rette har været Tale om, er de Omstændigheder, som hidrører fra, at den tidligere Handelsminister nedsatte et Tomandsudvalg, der var fuldkommen overflødig, som kom og maatte komme til at virke som en Hund i et Spil Kegler, og som naturligvis har forvoldt alle Ulemperne bagefter. Men derom har vi jo ogsaa tidligere udtalt os med tilstrækkelig stor Tydelighed. Vi for vor Del har i hvert Fald paa rette Tid og paa rette Sted protesteret mod dette Tomandsudvalg; derimod savnede jeg, som saa mange andre Gange, de Konservative, der nu er indignerede.

Det ærede Medlem Hr. Holsteins Forslag indeholder to Afsnit, idet der dels tales om dette Honorarspørgsmaal, dels om Departementschefen i Handelsministeriet og hans Stilling til Landmandsbankens Afviklingskasse. Det hedder i denne anden Del af Forslaget, at der maa trækkes en Grænse mellem Embedsgerningen og de store private Erhvervsinteresser.

Ja, hvis der var nogen Fare i saa Henseende, saa vilde det ærede Medlem øjeblikkelig faa vor Støtte til at trække denne Grænse. Vi har jo mange Gange fremhævet Vigtigheden af at trække en saadan Grænse, vi har ved forskellige Lejligheder stillet Forslag om pure at forbyde Embedsmænds Deltagelse i privat Erhvervsvirksomhed, i Aktieselskaber, og hvad andet af den Art der forefindes. Det har vi altid gjort, det vil vi ogsaa fremdeles gøre, og hvis der i denne Sag var en saadan Sammenblanding af Embedsvirksomhed og privat Virksomhed, saa skulde vor Bistand ikke savnes.

Men det er jo det modsatte, der er Tale om i denne Sag. Det ærede Medlem Hr. Holstein, der har stillet dette Forslag, maa aabenbart ikke have sat sig tilstrækkeligt ind i, hvad det er for en Virksomhed, man har sat Departementschefen i Handelsministeriet til at udøve. Man har i Henhold til § 5 i Loven om Landmandsbanken besluttet, at der skal oprettes en særlig Afdeling, kaldet Landmandsbankens Afviklingsafdeling, og saa hedder det — med Formændens forventede Tilladelse skal jeg citere § 5:

„Til denne Afdeling henføres paa Grundlag af en af Bankraadet udarbejdet Plan, der vil være at godkende af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, saadanne Engagementer m. v., der skønnes at burde afvikles eller paa Grund af deres Karakter (særlige Risiko eller Størrelse m. v.) ikke paa Tidspunktet for Afviklingsafdelingens Oprettelse findes egnede